

Sygn. akt I C 826/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del. Zygmunt Drożdżejko

Protokolant: sekr. sądowy Alina Pieczara

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Krakowie

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko S. D.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda K. P. na rzecz pozwanego S. D. kwotę 7 217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 826/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 grudnia 2013 roku

Powód K. P. wystąpił przeciwko S. D. z pozwem o zapłatę kwoty 390 000 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Na uzasadnienie żądania podniesiono, iż pozwany wtargnął do domu w którym mieszkał powód i nie wpuścił go już z powrotem. W domu pozostawił 120 000 zł, 35 000 USD (wg. ówczesnego kursu – 120 000 zł), 6200 (...), 2400 CHF (wg. ówczesnego kursu 12 000 zł), 5000 (...), 6 złotych monet o wartości 11 000 zł, 4 sztabki złota o wartości 69 200 zł, złoty naszyjnik o wartości 1600 zł, złotą bransoletkę o wartości 800 zł, trzy sznury prawdziwych czerwonych koralów, zegarek kieszonkowy (antyk) o wartości 4 800 zł, zegarek T. o wartości 2 600 zł, 2 aparaty fotograficzne C. i M. o wartości 6700 zł, sztućce dla 12 osób o wartości 10 000 zł, zegar antyczny ścienny, wazę srebrną, 7 kryształowych wazonów o wartości 700 zł, 4 zegarki na rękę o wartości 2400 zł, lampę medyczną – B. o wartości 1500 zł, dwa gobeliny na ścianę o wartości 7000 zł, pierścionek platynowy o wartości 7200zł, 9 kamieni szlachetnych, 2 kryształowe żyrandole o wartości 2000 zł, 2 świeczniki stojące o wartości 1000 zł.

Pozwany uniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że nie zabrał żadnej rzeczy powoda. Rzeczy o których wspomina powód nie było w domu. Przyznał, że sam zajął dom w którym mieszkał powód, ponieważ powód miał już prawomocne orzeczenie nakazujące opuszczenie tego domu przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy dla K. Ś. w K. postanowieniem z dnia 18.02.2000r. m. in. przyznał pozwanemu S. D. na własność nieruchomości położoną w K. objętą KW (...), składającą się z działki nr (...) obr.(...) i budynku mieszkalnego

oznaczonego nr (...) (...), położonego przy ul. (...). Sąd nakazał A. D. opuszczenie i opróżnienie tego domu wraz z osobami jej prawa reprezentującymi, na drugi dzień po prawomocności orzeczenia.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2000 r. Sąd Okręgowy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w ten sposób, że terminy spełnienia świadczeń, w tym opuszczenia lokalu został wyznaczony na trzy miesiące od daty prawomocności.

Postanowieniem z dnia 7.11.2001r. Sąd Najwyższy odrzucił obie kasacje.

W dniu 31 maja 2002r. powód zajmował dom nr (...), przy ul. (...), położony w K., bez tytułu prawnego. Właścicielem tego domu był pozwany S. D..

Dowód:

Akta Sądu Rejonowego dla K. Ś. w K. o sygnaturze

I Ns 1763/92/S

W dniu 31 maja 2002r. powód zajmował przedmiotowy dom. Wszedł rano do sklepu po zakupy. W trakcie jego nieobecności nieruchomość wraz z domem została zajęta przez pozwanego. Po powrocie powoda pozwany nie wpuścił go do domu. Pozwany w czasie nieobecności powoda nie wchodził do domu. Została wezwana policja. Wraz z policją powód wszedł do domu i mógł zabrać rzeczy jakie chciał. Powód w trakcie wejścia do domu nie domagał się spisania rzeczy jakie pozostawił w domu. Po jakimś czasie przyjechała karetka i powód został przewieziony do szpitala. Nie doszło do spisania żadnego protokołu. W dniu 24.07.2002r. powód zjawił się w przedmiotowym domu i wziął paszport. Innych przygotowanych do odbioru rzeczy nie wziął.

Dowód:

zeznania powoda K. P. k.161-162

częściowo zeznania pozwanego S. D. k.162

spis k. 34

protokół k.35

Po jakimś czasie powód zgłosił na policję podejrzenie przywłaszczenia mienia. Pozwanemu nie został przedstawiony żaden zarzut. Pełnomocnik powoda zwracał się również do pozwanego o zwrot rzeczy, za pośrednictwem adw. M. S.. Domagał się zwrotu 117 000 zł, 35 000 USD, 6 złotych monet, zegarek kieszonkowy, zegarek T., sygnetu, 4 obrączek, dwa pierścionki, dwóch telewizorów, lodówki, ubrań i dokumentów.

Dowód:

pisma k.100-108

protokoły (...)

Generalnie powód był osobą zamożną. A. D. była zamężna z J. D.. Posiadała ona majątek, który nabyła w trakcie małżeństwa z J. D.. Rodzina D. była zamożną rodziną. Po śmierci J. D., A. D. ponownie wyszła za mąż za powoda K. P.. W dniu 31.05.2001r. w domu powód K. P. nie pozostawił: 120 000 zł, 35 000 USD, 6200 (...), 2400 CHF, 5000 (...), 6 złotych monet, 4 sztabek złota, złotego naszyjnika, złotej bransoletki, trzech sznurów prawdziwych czerwonych koralów, zegarka kieszonkowego, zegarka T., 2 aparatów fotograficznych, sztuców dla 12 osób, zegara antycznego ściennego, srebrnej wazy, 7 kryształowych wazonów, 4 zegarków na rękę, lampy medycznej – B., dwóch gobelinów, pierścionków platynowych, 9 kamieni szlachetnych, 2 kryształowych żyrandoli i dwóch świeczników.

Dowód:

Wyciągi z banków k. 7-11, 23-24

zeznania świadka R. G. (1) k.67-67

częściowo zeznania świadka K. M. k.67-69

zeznania świadka E. D. k.69-70

zeznania pozwanego S. D. k.162

Powód był właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w K. przy ul. (...) w budynku nr (...) o pow. 82,2 m².

Dowód:

aneks do umowy o zniesienie współwłasności k. 671 w aktach Sądu Rejonowego dla K. Ś. w K. o sygnaturze I Ns 1763/92/S

Ocena dowodów:

Orzeczenia wydane w sprawie I Ns 1763/92/S są dokumentami urzędowymi. Stanowią więc dowód tego co zostało w nich zawarte. Z tych akt wynika, że w dniu 31.05.2001r. powód nie miał tytułu prawnego do zajmowania domu. Postanowienie wydane przez Sąd Najwyższy było wiążące od chwili jego podpisania (art. 358 kpc). Na to postanowienie nie przysługiwało zażalenie. Zatem postanowienie to stało się prawomocne z dniem 8.11.2000r. (art.363 kpc). Termin do opróżnienia domu minął w dniu 8.02.2001r. Z tego wynika, że w dniu 31.05.2001r. powód zajmował dom bez tytułu prawnego.

Sąd dał wiarę również innym dokumentom zgromadzonym w sprawie albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana.

Zeznaniom R. G. (2) sąd dał wiarę, ale jego zeznania dotyczą faktu iż powód mieszkał w przedmiotowym domu, a nie majątku powoda. Jego wiedza dotycząca majątku dotyczy majątku J. D. oraz w ogóle rodziny D. niż majątku powoda. Był on biegłym w sprawie dotyczącej podziału majątku.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. M. w zakresie z których wynika, że A. D. posiadała majątek, że miała pierścionek z brylantem, że domu były jakieś aparaty i zegarki. Takie rzeczy mogła posiadać, nie jest to nic nadzwyczajnego. Sąd nie dał wiary jednak co do tego, że A. D. pokazywała jej pieniądze. Jest to niewiarygodne. Po co niby miała ona pokazywać pieniądze i mówić, że trzyma się je w domu. O takich rzeczach raczej się nie mówi. Nie jest to wiarygodne. Z tych zeznań nie wynika jednak, kto był właścicielem tych rzeczy i nie wynika, że powód pozostawił te rzeczy w domu.

Sąd dał wiarę zeznaniom E. D. albowiem są spójne i logiczne. Odpowiadają one zasadom doświadczenia życiowego. Brak jest wiarygodnych dowodów, które podważałyby jej zeznania.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. K.. W tej sprawie zeznawał na temat majątku powoda i jego żony A. i wskazywał na liczny majątek. Tymczasem z zeznań składanych na rozprawie w dniu 21.09.2011r. w sprawie toczącej się przed sądem Rejonowym dla K. P.w K. (k. 81–83) wynika, że świadek ten nie utrzymywał kontaktów z powodem. Bliższe kontakty zaczął utrzymywać po zdarzeniu w dniu 31.05. 2001r.

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda K. P., iż w domu w dniu 31.05.2001r. pozostawił wskazane rzeczy. Jest to sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Powód był osobą zamożną, miał własne mieszkanie. Twierdzi, że zostawił duży majątek. Dom zajmował bez tytułu prawnego. Minął już czas do opuszczenia przez niego domu. Zresztą już dawno wiedział, że będzie musiał opuścić dom. Wiedział, że właściciel będzie dążył do tego, aby on opuścił dom.

Zatem nieprawdopodobnym jest, aby wartościowe rzeczy trzymał w tym domu, a nie we własnym mieszkaniu czy też w jakiejś skrytce w banku.

Ponadto niewiarygodnym jest, aby po zajęciu domu przez pozwanego i po przyjeździe policji powód nie wziął tych tak wartościowych rzeczy, a przynajmniej, aby nie domagał się sporządzenia protokołu. Przecież policjanci byli na miejscu i można było wszystko opisać. Gdyby powód podał co zostawia to zapewne policja, nie pozostałaby obojętna. Na pewno również pozwany zażądałby okazania tych rzeczy, aby nie zostać posądzony o ich kradzież. Wprawdzie powód doznał obrażeń, ale nie były one aż takie, aby nie można było zabezpieczyć majątku.

Należy również wskazać, że lista rzeczy wskazywanych w 2001r. i obecnie jest różna. Wówczas powód nie domagał się funtów brytyjskich, dolarów australijskich, faranków szwajcarskich, 4 sztabek złota, naszyjnika, bransoletki, trzech naszyjników koralii, aparatów fotograficznych, sztucy, zegara ściennego, wazy, wazonów, czterech zegarków, lampy medycznej, gobelinu, kamieni szlachetnych (9 sztuk), żyrandoli i świeczników. Powód te rzeczy wycenia bardzo wysoko, a przecież 10 lat musiał lepiej pamiętać co zostawił.

Co do samego zdarzenia przejęcia nieruchomości to nie było sporu i w tym zakresie sąd dał wiarę zeznaniom powoda.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego S. D. ponieważ są spójne i logiczne. Co do przejęcia nieruchomości to okoliczności nie były sporne. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, że powód nie pozostawił żadnych cennych rzeczy. Okoliczności świadczące o braku wiarygodności zeznań powoda przemawiają za wiarygodnością zeznań pozwanego.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie z art. 6 kc osoba, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne zobowiązana jest do ich udowodnienia.

Powód twierdził, że pozwany wyrządził mu szkodę poprzez przywłaszczenie sobie jego rzeczy.

W przedmiotowej sprawie ciężar dowodu spoczywał na powodzie, ponieważ to powód twierdził, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty na jego rzecz kwoty 390 000 zł., twierząc, że pozostawił określony rzeczy i te rzeczy przywłaszczył sobie pozwany. Powód powinien zatem udowodnić, że pozostawił wskazane rzeczy w domu i powinien udowodnić ich wartość.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego oraz z oceny dowodów, powód nie udowodnił, aby pozostawił jakiegokolwiek wartościowe rzeczy w domu. Powództwo musiało więc zostać oddalone.

O kosztach sądowych orzeczono na zasadzie art. 98 kpc. W skład zasądzonych kosztów wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej w wysokości 7200 zł oraz opłata od pełnomocnictwa 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzec należało jak w sentencji wyroku.